

трѣбата на сборъ и повелъ войската на вѣнъ изъ града. Ферадъ билъ добръ човѣкъ и никакъ не позволявалъ на войницитѣ си да злодѣйствувать, нѣ като изминалъ той напредъ, останалата конница на горний край на града, ограбила чаршията и дала ѣ огъня.

Мѣстната властъ и по голѣмата часть отъ турекото население, тоже напуснали града, а нѣкои отъ останалитѣ: Кара-Али Исмаиловъ, Исмаилъ Ефенди Чобановъ, Янаки Кубановъ, Николаки Алтжпармака, успѣли да ограничатъ огъня, та изгорели само 5 дюгена и единъ ханъ.

Тѣ наредили стража и назвали града до 19-й ян. когато пристигналъ полковн. Николай Яневъ съ 300 д. донци и установилъ се въ ежщата на Станчо Саввовъ.

На 21-й той напусналъ града съ своитѣ донци, а на 20-й пристигнала пѣхота, слѣдъ нея и ген. лейт. Циммерманъ, който, както е казано премина Дунава при Браила срещу Мачинъ и дѣйствуваше въ Добруджа.

Ген. лейтенантъ Циммерманъ

Св. Стефанский договоръ. Ний сме казали вече причината, която ни е заставила да прекратимъ безъ да опишемъ станалитѣ приключения и по другитѣ градове въ България, а ще свършимъ въ нѣколко думи съ Св. Стефанский договоръ.

Русситѣ съ настѣпванието си въ Южна България, като потеглихъ за Цариградъ, най-голѣмото упорство отъ страна на турцитѣ сж очаквали въ Одринъ, гдѣто се намираше Ахмедъ-Еюбъ паша съ 8000 д. войска, особно черкези и башибозуци и за гдѣто се бѣше опжтилъ Мехмедъ-Али паша, така сжщо и пашитѣ Абдуль-Керимъ, Хасѣвъ, Хаджи Юсеинъ съ 25,000 д. войска.

Ген. Струковъ като се извѣстилъ, че Мехмедъ-Али паша патеглилъ изъ Шумевъ за Одринъ, прибръзалъ да предвари, а пакъ Ахмедъ-Еюбъ паша щомъ се научилъ, че русситѣ приближаватъ Одринъ, на 7 ян. презъ нощта запалилъ склада